

Р Е Ш Е Н И Е
№38
гр. Перник, 20.03.2012г.
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание на девети март през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

По докладваното от съдията Георгиева административно дело № 45 по описа за 2012г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря Т.М., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/, във вр. с чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба подадена от М.В.Т.,*** срещу отказ с рег. № 41 от 23.01.2012г. на началник на Първо Районно управление "Полиция", към ОД на МВР-гр. Перник, с който, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ поради липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие е отказано издаването на разрешение за носене и съхранение на пистолет "Зиг Зауер SP2022" к. 9х19, № SP0121794. Жалбоподателят, счита, че административния орган неправилно е постановил отказ, защото в случая се касае за продължаване срока на издадено разрешително за носене и съхранение на огнестрелно оръжие, а не за първоначално издаване. Предвид изложеното моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- Началник на Първо РУ"Полиция" към ОД на МВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и твърди, че обжалваният отказ е издаден от компетентен орган, при спазване на материално правните и процесуално правни разпоредби на закона, съобразен е с неговата цел. В съдебно заседание моли да бъде постановено решение, с което жалбата да бъде оставена без уважение и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 83, ал. 6 от ЗОБВВПИ-четиринадесетдневен преклузивен срок, от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 9495 от 23.12.2011 г. жалбоподателят е сезирал началника на Първо РУ"Полиция" при ОД на МВР гр. Перник за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие-пистолет "Зиг Зауер SP2022" к. 9х19, № SP0121794. В заявлението като мотив е посочено, че оръжието му е необходимо за

лична сигурност и отваряне на магазин за “заложна къща“ и за финансова сигурност на фирмата.

Видно от карта за предварителен медицински преглед, към 08.12.2011г.- момента на издаването ѝ лицето не се води на отчет и е психически здрав. От служебна бележка от Национална следствена служба, следствен отдел Перник с рег. № 3046 от 09.12.2011г. се установява, че по отношение на Т. няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения. От издаденото от Пернишки районен съд свидетелство за съдимост с рег. № 9530 от 15.12.2011 г. е видно, че жалбоподателят не е осъждан.

По повод направеното от Т. искане, служители на първо управление правят проверка и изготвят справки до началника на управлението. В справка рег. № 709 от 17.01.2012г. се сочи, че лицето е контингент по линия на престъпления свързани с противозаконно отнемане на МПС и измами и че същото лице контактува с лица от активния криминален контингент. От справка рег. № 518 от 12.01.2012г. е видно, че през последните три години спрямо него не са налагани мерки по ЗЗДН, но в централния полицейски регистър има регистрация за престъпления по чл. 346, ал. 1 от НК, чл. 251, 255 от НК. С оглед на изложеното е направено предложение да не се продължава разрешителното за носене и съхранение на огнестрелно оръжие.

Жалбоподателя в хода на съдебното производство не ангажира и не представя доказателства свързани с необходимост от притежание на огнестрелно оръжие.

Така описаната фактическа обстановка се установява и възприема от представените и приети от съда доказателства и от административната преписка, която съдържа справка рег. № 518 от 12.01.2012г. и рег. № 709 от 17.01.2012г., карта за предварителен медицински преглед, свидетелство за съдимост № 9530 от 15.12.2011г., издадено от Районен съд Перник, служебна бележка от окръжен следствен отдел от 09.12.2011г., удостоверение за актуално състояние от 22.12.2011г., издадено от Агенция по вписванията, диплом за завършено средно образование, удостоверение за техническа годност на оръжие № 203 от 15.12.2011г. и разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие серия РК № 0335341, валидно до 06.01.2012г..

От правна страна:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че акта е издаден от компетентен орган началника на РУ на МВР -чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма и в указания срок. Издадена е в условията на оперативна самостоятелност и при задълбочена преценка на всички факти и обстоятелства от значение за случая. При издаването не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и е приложен правилно материалният закон, поради което е издаден законосъобразен административен акт, оспорването срещу който следва да бъде отхвърлено.

Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на отказ с рег. № 41 от 23.01.2012г. на началника на Първо РУ”Полиция” към ОД на МВР, с която на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие е отказано издаването на разрешение за носене и съхранение на късо-огнестрелно оръжие.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗКВВООБ разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Нормативната уредба възлага в тежест на лицето, което ще се ползва от

разрешението, да докаже необходимостта от неговото издаване, като посочи и докаже необходимостта от осъществяване на дейността, за която отправя искането. Органът, компетентен да издаде разрешението, преценява наличието на основателна причина въз основа твърденията на молителя, като взема предвид и събраните в хода на преписката данни за личността и начина му на живот. В подаденото заявление не се навеждат никакви твърдения за наличие на основателна причина, която да може да бъде проверена от административния орган, респективно от съда. В случая административният орган е направил точна преценка на относимите факти, като е приел, че жалбоподателят не е доказал необходимостта от притежание на огнестрелно оръжие за самоотбрана, а и с оглед работата му като управител на фирма. Разрешението е поискано за самоотбрана при хипотезата на чл. 6, ал. 3 от закона, но не са ангажирани доказателства, които да обосновават нуждата от самоотбрана при съществуваща или вероятно основателна причина. Този извод, съдът намира за правилен и той не се опроверга в хода на съдебното производство, въпреки дадените изрични указания, че тежестта на доказване е върху жалбоподателя. Преценката за наличие или липса на обстоятелства, установяващи необходимостта от притежание на огнестрелно оръжие е въпрос за законосъобразността на акта. По делото не се ангажираха доказателства, за непосредствена опасност за живота, здравето, сигурността и имуществото на жалбоподателя, нито такива касаещи дейността му като управител на "Щастлива звезда-Т.-с-ие"СД, нито дори данни сочещи за евентуална заплаха срещу него. С оглед на това настоящия състав приема, че не е налице основателна причина, която да мотивира административния орган да издаде позитивен акт за носене и съхранение на оръжие, както за граждански цели, така и за служебни по смисъла на чл. 6 от закона. Фактът, че лицето е заявило желание да притежава оръжие, при пълната липса на данни за основателни причини от това, не може да се третира като задължителен правопораждащ претендираното право факт.

Обстоятелството, че заявителят е представил изброените в чл. 76 от ЗОБВВПИ документи е ирелевантно за законосъобразността на оспорения отказ на изложеното в него фактическо и правно основание. Представянето на описаните документи е въведено като формално изискване за депозиране на искането за издаване на разрешение за носене на огнестрелно оръжие, но те не съставляват доказателства за необходимостта от притежаване на оръжие. Това е така, защото те са относими единствено към преценката на персоналната пригодност на заявителя да упражнява претендираното право.

Основната теза на жалбоподателя, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, тъй като става въпрос за подновяване на вече издадено разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие се споделя. Настоящия състав приема, че административния орган е сезиран с искане за продължаване срока на издадено такова разрешение. В ЗОБВВПИ и ПП на ЗКВВООБ приложим на основание пар. 20 от ПЗР на ЗОБВВПИ не се предвиждат и въвеждат различни условия, на които следва да отговаря лицето, в случаите когато вече му е било издадено такова разрешение. С изтичането на срока на разрешението може да бъде издадено ново такова за носене на огнестрелно оръжие при наличие на всички законови предпоставки. Следва да се отбележи, че ЗОБВВПИ не въвежда специални изисквания или отклонения от общия ред и условия за издаване на разрешение по този закон за хипотезата, при която на лицето, подало искането, вече е издавано такова, т. е. за "продължаване" срока на издадено разрешение. Това налага извода, че в тези случаи се спазват процедурата и изискванията, които се прилагат при първоначалното издаване на разрешения за дейностите, предвидени в закона. В подкрепа на горното се явява и обстоятелството, че разрешенията за дейностите с огнестрелни оръжия и боеприпаси са

обусловени със срок чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ, с чието изтичане правата на адресата по тях се погасяват. При подаване на искане за издаване на разрешение за нов срок, последният следва отново да установи, че отговаря на всички изисквания на закона, в т.ч. и да обоснове необходимост от притежание. Тезата на жалбоподателя в обратния смисъл не намира опора в закона. Обстоятелството, че на Т. вече е било издадено разрешение за носене на оръжие, не означава, че са налице основания за неговото продължаване с оглед изложеното по-горе относно необходимостта за установяване на законовите предпоставки за това, които в случая не са изпълнени. Потенциалната му нужда от носене на оръжие и обстоятелството, че е бил титуляр на разрешения от претендирания вид, не попада в обхвата на специалния закон, доколкото разрешителният режим изисква установяване на категорична необходимост от носене на оръжие, каквато необходимост не забелязва й състава от събраните по делото доказателства. Снабдяването с огнестрелно оръжие е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, които следва да бъдат застрашени по някакъв начин, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него и които доказателства безусловно да сочат, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение.

Изложените като мотиви за издаването на отказа фактически обстоятелства съответстват на установените по делото факти, с оглед на което и визираните в закона предпоставки за издаването му са били налице. Не са налице предвидените предпоставки за постановяване на облагодиятстващ административен акт по искането на жалбоподателя. Акта е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма, в съответствие с материално правните разпоредби, при липса на съществени нарушения на административно производствените правила и е съобразен с целта на закона. Към датата на постановяване на отказа-23.01.2012г., жалбоподателят не е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, поради което законосъобразно органът е отнел изтеклото разрешително ведно с огнестрелното оръжие и боеприпасите за него.

С оглед на гореизложеното, оспорването по жалбата следва да бъде отхвърлено като неоснователно и недоказано. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника по жалбата деловодни разноски, представляващи юрисконсулско възнаграждение в размер на 150лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд Перник,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на М.В.Т.,*** срещу отказ с рег. № 41 от 23.01.2012г. на началник на Първо Районно управление "Полиция" при ОД на МВР-гр. Перник.

ОСЪЖДА М.В.Т.,***, с ЕГН ***** да заплати на ОД на МВР Перник деловодни разноски в размер на 150лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/